

tezlashgan bo'lar edi.

Azal-azaldan ajdodlarimiz mamlakat taraqqiyotiga to'sqinlik qiluvchi, jamiyat a'zolarining sog'lig'iga zarar yetkazuvchi, xalq tinchligi va ahilligiga raxna soluvchi muhdish illatlarga nafrat ko'zi bilan qaragan, ulardan hazar qilgan. Albatta, bunday illatlar va odatlar ko'p, lekin ular ichida jamiyat va inson hayotida og'ir asorat qoldiradigan jirkanch bir illat borki, u na millat, na chegara tanlaydi. Bu - hasaddir. Hasad tuyg'usidan nafaqat bizning xalqimiz, balki dunyoning boshqa xalqlari ham jabr ko'rgan. Barchaga ayonki, dunyo hamjamiyati O'zbekistonda olib borilayotgan keng islohotlar mazmun-mohiyatini o'rganishga katta qiziqish bilan qaramoqda. O'zbekistonga ko'pchilikning havasi kelayotgani ham, unga havas bilan boqayotgan davlatlarning soni ko'payayotganligi ham rost. Bunga fikri teran va nigohi sergak har qanday inson guvoh bo'lib turibdi. Shu bilan bir qatorda, davlatimiz va xalqimiz erishgan yutuqlarni ko'rolmaydigan, turli bahonalar bilan gullayotgan bog'imizga tosh otayotgan, o'z ta'sirini o'tkazishga urinayotgan g'anim kuchlar va g'araz niyatli hasadgo'y shaxslar ham borligini inkor etib bo'lmaydi. Chunki, mamlakatimiz erishgan va erishayotgan yutuqlarni ko'rmaslik mumkin emas, lekin hasad orqali ko'rolmaslik mumkindir. Bu dunyoda do'st bor ekan, g'animlar ham bo'ladi. Qolaversa, bunday munosabat bizning davlatimiz, xalqimiz uchun yangilik emas. O'tmishda ham, shunga o'xshash jarayonlar bo'lib o'tganligini tarix so'zlab turibdi. Agar moziyga nazar tashlasak, sobiq tuzum davrida aynan hasad tuyg'usi ta'sirida ko'pgina ulug' yozuvchi hamda olimlar, davlat arboblari, jumladan, yurtimizning dahlo xaloskori

Sohibqiron Amir Temur, atoqli davlat arbobi va yetuk adibi Sharof Rashidov singari xalqimizning ko'plab mard o'g'lonlari nomi qoralanganligiga guvoh bo'lish mumkin. Bundan ko'zlangan maqsad, milliy g'ururni sindirish, milliy tarixni buzib ko'rsatish va xalq ongidan o'chirish edi. Zotan, qalbini hasad tuyg'usi egallagan xalqda ahillik, inoqlik bo'lmasligini, bunday xalqni itoat qildirish va boshqarish oson kechishini o'sha davr g'anim kuchlari juda yaxshi anglagan. Hasadguyning bog'i ko'karmas deganlaridek, oxir-oqibat sobiq tuzum namoyandalarning "bog'i qurib" qolganligiga zamon guvoh.

O'zbek xalq maqollarida shunday deyishadi:

1. Zang temirni kemirar
2. Hasad – odamni.
3. Xashak o'ti xonani kuydirar, Hasad o'ti tanani kuydirar.
4. Hasad ko'chatini ekan, Balo mevasini yer.
5. Hasad o'tini daryo o'chirolmas.
6. Hasad qilma, havas qil.
7. Taqlidchiga tole yor, Hasadchiga — halokat [3. 167].

O'zbek maqollarida ko'rishimiz mumkinki, hasad konsepti ko'proq odamlarga nisbatan qo'llaniladi. Ammo ichki his tuyg'ulariga ta'sir qiladi. Maqollarda ko'rib turimizki, hasad yomon illat hisoblanadi. Qanchalik insonning ko'ngli toss bo'lsa hech kimga yomonligi tegmasa hayotda o'z o'rniga ega bo'ladi. Barcha xalqlarda hasad tushunchasi bor. Koreys xalq maqollarida ham bunday tushuncha mavjud. Ularning maqollarida ham insonga oid maqollar aks ettirilgan.

Adabiyotlar

1. Воркачев С.Г. Сопоставительная этносемантика телеономных концепта «любовь» и «счастье» (русско-английские параллели): монография / С.Г.Воркачев. – Волгоград: «Перемена», 2003. – С.164.
2. Karimov I.A. Yuksak ma'naviyat - yengilmas kuch. - T.: «Ma'naviyat», 2008, 137-b.
3. Turdimov Sh. O'zbek xalq maqollari. "Sharq" nashriyot-matbaa' aksiyadorlik kompaniyasi Bosh tahririyati, 2005, 167-b.

REZYUME

Koreys tili barqaror iboralarga boy bo'lib, ko'pincha koreys tillariga mansub kishilarning ehtirosiga boy, his-hayajon bilan so'zlashganlariga guvoh bo'lamiz. Agar hissiy konsept to'g'risida to'xtaladigan bo'lsak, hasad tuyg'usi salbiy hissiyot bo'lib, insonni ichidan kemirib, tinchligini buzadi. Yuqorida ta'kidlaganimizdek, izlanishning muhimligi shundaki, hissiyot konsepti koreys tili va adabiyotini tabiiy his etishda muhim omil hisoblanadi. Misol qilib keltirsak, koreys tilida shunday afsona bor- bahor kirib kelib, quyosh taftidan qor eriydi. Issiqlik va quvonchdan darak berib ochilgan gullarga sovuq hasad keladi. Koreys tilidagi bu metafora bilan Koreyadagi hasadning hissiy konseptiyasini va uni o'rganishning ajralmasligini tushunish mumkin.

РЕЗЮМЕ

Корейский язык богат устойчивыми выражениями, исходя из, национальной характеристики можно сказать, что большинство корейцев говорят страстно и эмоционально. Если мы говорим об эмоциональной концепции, чувство ревности – это негативная эмоция, которая нарушает человеческое сердце и разрушает его. Как упоминалось выше, ключ к исследованию заключается в том, что концепция эмоций является важным фактором в естественном восприятии корейского языка и литературы. Например, в корейском языке существует такой миф, что приходит весна и тает снег. Тепло и радость цветущих цветов вызывают прохладную зависть. Эта метафора на корейском языке необходима для понимания и изучения эмоционального концепта «ревность» в Корее.

SUMMARY

The Korean language is rich in stable expressions, based on the national characteristics, we can say that most Koreans speak passionately and emotionally. If we speak about an emotional concept, the feeling of jealousy is a negative emotion that breaks the human heart and destroys it. As it was mentioned above, the key to research is that the concept of emotions is an important factor in the natural perception of the Korean language and literature. For example, in Korean, there is a myth that spring comes and snow melts. The warmth and joy of blooming flowers evoke cool envy. This Korean metaphor is essential for understanding and exploring the emotional concept of «jealousy» in Korea.

Адебиеттану

ҚАРАҚАЛПАҚ ХАЛЫҚ ҚОСЫҚЛАРЫНЫҢ СЮЖЕТЛИК ӨЗГЕШЕЛИГИ

С.Баўатдинова - филология илимлериниң кандидаты

Әжсинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институты

Таянч сўзлар: халк кўшиклари, жанр, фольклор, сюжет, композиция, лирика, поэтика, ғоя, вариант, қарама - қаршилик, ахлок, образ.

Ключевые слова: народная песня, жанр, фольклор, сюжет, композиция, лирика, поэтика, идея, вариант, конфликт, мораль, образ.

Key words: folk song, genre, folklore, plot, composition, lyrics, poetics, idea, variant, conflict, morality, image.

Сюжетлилик ҳәр қандай көркем әдебиеттиң тийкаргы белгилеринен есапланады. Улыўма фольклортаныў илиминде фольклорлық сюжетлер ҳаққындағы мәселелерде көпшилик илимпазлар фольклорлық дәретпелердеги эпикалық жанрларға кириўши шығармалардың сюжетлик өзгешеликлерине көбирек итибар береді.

Сюжетке фольклорлық терминлердиң қысқаша

сөзлигинде төмендегише түсиник берилген: Сюжет – бир-бири менен избе-изликте раўажланып отырған ўақыялардың қысқаша мазмунлық жыйнағы [1].

Бизге белгили, ҳәр қандай лирикалық түрге кириўши дәретпелерде де инсанның өзін қоршаған орталыққа, ондағы ҳәр қыйлы кубылыс хәм ҳәдийселерге қатнасы сәўелеленеди. Сондай-ақ, лирикалық түрге кириўши фольклорлық дәретпелердиң бир түри болған

халық қосықларында да халықтың белгилі бір объективтік орталыққа қатнасы сөз етиледі. Лирика реал ұақының тийкары екен, демек, оның ишкі элементтері болған рухый кеширмелер хэм оның сыртқы элементі болған ұықия ямаса хэдийсе бир-бири менен ажыралмас бир пүтинликти курайды. Себеби, лирикалық сюжетте турмыслық фактлер сүүретленеди, типик характерлер типик шараятларда өз сәулесин табады.

Лирикалық қосықларда сюжетке тийкар болған ұақыя сырттан қарағанда тамамланбаған болып көринеди, бирақ шығарманың идеясы оны жуұмақланған, яғный тамамланған формада көрсетеди. Лирикалық характерде дөрелген дөретпелердің сюжетлик өзгешеликлериниң және бир тәрепи сюжеттиң тийкаргы элементтери болған экспозиция, ұақыяның раўажланыўы, кульминация хэм т.б. белгилердің бири ушыраса бермеўи мүмкин.

Биз қарақалпақ халық қосықларының сюжетлик қурылысын анализлеп қарағанымызда, сюжетлик қурылысы жағынан басқа дәуірлердегиден әдейі парк етеуғынын көриўимизге болады. Мәселен, XIX әсир, XX әсирдің биринши ярымында дөрелген халық қосықларында әсиресе, тарийхый қосықлар, мийнет қосықларында эпикалық, яғный ұақыяны баян етиў усылының басымлылығына байланыслы дөретпелерде сюжет бир қанша анық композициялық қурылысқа ийе екенлиги менен ажыралып турады. Бул кубылыс ең алды менен мийнет хэм тарийхый темалардың соңғы дәуірлерде жазба әдебияттың жанрларына терең синисиўи менен байланыслы деп түсиник беріўге болады. Деген менен, сюжеттердің анық композициялық қурылыста сақланыўы хэзирги дәуір халық қосықларының барлық жанрларында көринип турады.

Халық қосықларының сюжетлик, композициялық қурылысы хакқында белгилі фольклорист алымлар К.В.Чистов [2], Э.В.Померанцева [3], Б.Н.Путиловлардың [4] мийнетлеринде кең сөз етиледі.

Бул жоқарыда аты аталған илимпазлардың мийнетлеринде халық ауызеки әдебиятының эпикалық жанрларындағы фольклорлық сюжеттер менен бир қатарда лирикалық қосықлардағы сюжеттердің қолланылыўы өзгешеликтери хакқында сөз етиледі. Илимпаз В.К.Соколова [5] жоқарыда аты аталған илимпазлардың пикирлерин жуұмақластыра отырып, тарийхый ұақыя хэм хэдийселердің ауызеки әдебиятта сәушелениў дәрежесиниң хэр қыйлы дәуірлерде бирдей болмағанлығын дәлиллейди. Илимпаздың пикиринше, лирикалық қосықлардағы сюжеттер XVIII-XIX әсирлердеги ауызеки әдебиятта бир қанша вариантласқан хэм көшпели характерге ийе болған. Бул пикирлер қарақалпақ халық қосықларындағы сюжетлик мәселени анықлаўда да методологиялық тийкар болады. Хэзирги дәуір қарақалпақ халық қосықларының сюжеттериниң тийкаргы өзгешеликлериниң бири - оның вариантласпаў хэм көшпели характерге ийе болмаўында.

80-жыллар қарақалпақ халық қосықларының сюжеттери сыпатында тийкарынан усы дәуірлерде халқымыз турмысында жүз берген реалъ ұақыялар сәушеленеди. Бул қосықлардың көбиси өзиниң сюжетлик -композициялық қурылысына қарай бир сюжетли болып келеди. Мысалы:

Хаў, кара бала, көбейип кетти пара,
Парасы жоқ пақырдың, иси жүрмес шала,
Истиң көзи басшыда, басшының көзи ақшада,
Көз ақшаға тоймайды, абайла, кара бала

Мысалда көрсетилгениндей, пара аркалы ис питке-риў ұақыясы кара баланың минезиндеги паракорлық иллетиниң бар екенлигин, ашкөзликте дәлиллеўши сюжетлик фактлер келтириледі.

«Қарақалпағым» қосығы да усы дәуірлерде халық арасында дөреген шығармалардың бири болып есапланады. Қосықта халқымыздың сиясий хэм экономикалық

турмысында жүз берген үлкен унамсыз кубылыслар сатиралық сынға алынады. Бизге белгилі қосық басқа сатиралық қосықларға қарағанда өзине тән айырықша сюжетлик-композициялық қурылысқа ийе. Басқа сатиралық эпикалық формаға ийе қосықларда тийкар етип алынған хэдийсе ямаса ұақыя бир шығарма көлеминде өзиниң сюжетлик детальларына, ұақыяның басланыўы, раўажланыўы, кульминациялық шек сыяқлы детальларына ийе болса, «Қарақалпағым» қосығында қосықтың төрт қатардан ибарат хэр бир шуўмағы басқа шуўмақлардан гэресиз сюжетлик пүтинликке ийе. Қосықта өткен тоталитар дүзимдеги жәмийетлик мораль, сиясат, Арал теңизиниң қурыўына байланыслы келип шыққан машқалалар, паракорлық, хәмел-паразлық сыяқлы иллетлер әшкараланып, хэр бир шуўмақта усы мәселелерге байланыслы халық өмиринде жүз берген ұақыя ямаса хэдийселер тийкаргы сюжет сыпатында алынады. «Қарақалпағым» қосығының сюжетлик композициясы, тийкарынан, еки сюжетлик шеңберден ибарат. Олардың бириншисинде ұақыя ямаса хэдийсениң баянланыўы, ал екінши шеңберде, яғный қосықтың тийкаргы идеясы баянланған бөлиминде жәмийетлик қатламның усы ұақыя ямаса хэдийсеге берген бахасы кульминациялық жуўмақ сыпатында бериледи.

Үлги сыпатында қосықтың сюжетлик композициялық қурылысы, поэтикасы жағынан жетик формаға ийе вариантларынан мысал келтиремиз:

Өр жағынан бөгет басып дәрйаға,
Көкирек керип мактандың сен дүньяға,
Аралың айланды шөли-гияға,
Соңы ўайран болған, қарақалпағым.

Мысалда келтирилген шуўмақтың дәслепки үш қатарында сол 80-жылларда халықтың турмысында жүз берген Арал машқаласына байланыслы келип шыққан шынлыққа тийкарланған унамсыз хэдийсе сөз етиледі:

«Көкирек керип мактандың сен дүньяға»,
«Соңы ўайран болған қарақалпағым»

қатарлары дәслепки хэдийселер баянланған сюжетлик деталь ушын кульминациялық жуўмақ хызметин атқарған.

Уры, гэзаптарды хэргиз көрмедің,
Дурысын айтқанды услап тергедің,
Әдалат қылышын кери сермедің,
Кери тартпа болдың, қарақалпағым.
Киндик қаны усы жерге тамбаған,
Өртенсең өртенип бирге жанбаған,
Қыйынлықта елиң менен болмаған,
Басшыларың көпдур, қарақалпағым.

Мине, бул қатарларда кең халық массасының жәмийетте орын алған унамсыз кубылысларға қатнасы сөз етиледі. Қосықлардың сюжетине тийкар болған социаллық кубылыслар хэм ұақыялардың тарийхый шынлыққа қатнасы ашылып барады.

Инсанның кеўил-күйин, ишкі рухый дүньясын сәушелендириў жағынан мухабат қосықлары да өзине тән сюжетлик өзгешеликке ийе:

1.Сүйгениңе қосылыў -
Дуўтарға тар таққандай,
Сүймегенге қосылыў -
Уўлы жылан шаққандай.
2. О, жаслық шақ, жаслық шақ,
Зымырайсаң поездай,
Поезд қайтып келсе де,
Сен кетесең қайрылмай.

Мысал сыпатында алынған бул үлгилердеги «дуўтарға тар таққандай» хэм «уўлы жылан шаққандай» сюжетлик детальлары психологиялық халат пенен салыстырылып қосыққа пүтин бир сюжетлик жақтан тамамланғанлықты тәмийинлеген. Екинши қосықта жаслықтың өткиншилиги зымырап өтип баратырған поездің тезлигине салыстырылады.

Муҳаббат қосықларының сюжетлик өзгешеликлериниң бири руўхый ишки кеширмелердин белгили бир бағыттағы ағымынан ибарат болады. Екиншиден, бул қосықларда лирикалық сюжет, көбинесе жоқарыдағы мысалда берилгеніндей, аллегориялық ямаса символикалық усылда берилиўи менен де ажыралып турады. Өзин қоршаған орталыққа болған эстетикалық қатнастың үлгиси лирикалық қосықларда басым болып келсе де турмыслық конфликтлер өз сәулеленуін берип барады.

Әдебиетлар

1. Ахметов С., Бахадырова С. Фольклорлық терминлердің қысқаша сөзлігі. -Нөкіс: «Билим», 1992. 87-б.
2. Чистов К.В. Народные традиции и фольклор. -Л.: «Наука», 1986.
3. Померанцева Э.В. Народные верования и устное поэтическое творчество. //Фольклор и этнография. -Л.: «Наука», 1970.
4. Путилов Б.Н. Славянские эпические песни о сватовстве. //Фольклор и этнография. -Л.: «Наука», 1970.
5. Соколова В.К. Русские исторические песни XVI-XVIII вв. -М.: «Наука», 1960.

РЕЗЮМЕ

Мақолада қорақалпоқ халқ кұшиқларининг сюжет хусусиятлари хусусида сўз борады. Халқ кұшиқларининг ҳар бир жанри мазкур жанрининг чегарасида ҳаракат қиладиган сюжет майдонига эга. Улар асрлар мобайнида шаклланган ўз дастурига, поэтик, композицион хусусиятларига эга. Ҳозирги давр қорақалпоқ халқ кұшиқлари сюжетларининг асоси – унинг вариант-сизлигидир.

РЕЗЮМЕ

В статье рассматривается характер каракалпакских народных песен. Отмечается, что у каждого жанра народных песен есть история. У них есть своя собственная программа, которая формировалась веками, с поэтическими, композиционными чертами. Основной характерной чертой песен каракалпакского народа в современный период является отсутствие их вариантности.

SUMMARY

The article considers the nature of Karakalpak folk songs. It is determined that every genre of folk songs has a history. They have their own program, which was formed for the centuries, with poetic, compositional features. The main characteristic feature of the songs of the Karakalpak people at the present time is the lack of variation.

ЎЗБЕК ВА ҚОРАҚАЛПОҚ АДАБИЙ АЛОҚАЛАРИДА МИРТЕМИР ИЖОДИНИНГ ВОСИТАЧИЛИК РОЛИ

Г.Қураббоева – *филология фанлари номзоди*
Тошкент педиатрия тиббиёт институти

Таянч сўзлар: адабий алоқалар, поэма, лирика, бадий таржима, шоир, ёзувчи, миллий колорит, эпос, бадий услуб.

Ключевые слова: литературные связи, поэма, лирика, художественный перевод, художественный цикл, поэт, писатель, национальный колорит, эпос, художественный стиль.

Key words: literary connections, lyrics, literary translation, artistic cycle, poet, writer, national character, epos, literary-artistic.

Таникли козқ адиби Мухтор Шаханов анча йиллар илгари адабий дўстлик ҳақида матбуотда шундай ёзган эди: “Адабиётнинг хизмати бекиёс. Улкан дарёлар бор. Улар ҳеч бир чегара, тўсиқни тан олмайдилар, турли мамлакатларни кесиб ўтиб барчасига баравар оби ҳаёт улашади. Улкан ёзувчилар ҳам ўшандай дарёларга ўхшаш. Истайсизми, истамайсизми, адабиётни алоҳида катта шахслар яратади. Катта шахсларнинг дўстлиги эса халқларнинг дўстлигига айланади. Шу маънода мен Ғафур Ғулом, Ойбек, Миртемир, Шайхзодалар билан Мухтор Аvezов, Собит Муқанов, Ғабит Мусреповларнинг дўстлигига доимо ҳайрат билан қарайман. Ижодкор ўз шахсининг эмас, ўз халқининг манфаати учун ҳам бошқа халқлар вакиллари билан дўстлашишга мажбур” [1].

Бу фикр собиқ шўролар даврида айтилган бўлса-да, ҳозир ҳам аҳамиятини йўқотганича йўқ. Бундай фикрларни ўзбек ва қорақалпоқ ижодкорлари, олимлари ҳам билдиришган. Мавзу ўта долзарб. Мустақилликнинг дастлабки йилларида бу жараён назардан четда қолгани ҳам сир эмас. Наинки, адабий алоқаларимиз, ҳатто, турли миллат ижодкорларининг борди-келдилари деярли тўхтаб қолди, шахсий дўстлик ришталарида узилиш юзага келди. Жумладан, Марказий Осиё адабий алоқаларида қисман бўшлиқ пайдо бўлгани ҳам ҳақиқат. Давлатлараро чегараларнинг ёпилгани, виза тартибининг жорий этилгани бу масалани янада мураккаблаштирди, ўзаро борди келдиларда ҳар хил тўсиқлар юзага келди. Ҳайриятки, Мухтарам Президентимиз Ш.М.Мирзиёевнинг саъй-ҳаракатлари, қўшни давлатлар билан дўстона муносабатларни янада ривожлантириш йўлидаги табдиллари, сиёсати яхши самара берди. Чегаралар очилди. Барча соҳалар қаторида адабий-маданий алоқаларимиз, шоир - ёзувчиларнинг шахсий учрашувлари, ўзаро тажриба алмашувлари учун қулай шароит яратилди ва бу ҳол нафақат халқларимиз, балки адабиётларимиз дўстлигини мустаҳкамлашга ҳам хизмат қилаётганини халқимиз кўриб, ҳис қилиб турибди.

Фикримизча, адабиётда, ижодда шундай анъаналар бўладики, ҳеч қачон эскирмайди, долзарблик хусусиятини, амалий аҳамиятини ҳам йўқотмайди.

Шундай анъаналардан бири ҳар хил миллат ижодкорларининг шахсий дўстлиги, бир-бирларининг адабиётлари учун қилган ғамхўрликлари, ўзаро фикр, тажриба алмашувларининг фойдали жиҳатларидир. Бу анъанани ҳар томонлама қўллаб қувватлаш барча қалам соҳиблари учун ҳам фарз, ҳам қарз деб ўйлаймиз. Бир вақтлар Ғафур Ғулом ва Собит Муқанов, Берди Кербобоев ва Ғафур Ғулом, Миртемир ва Абдулла Тожибоев, Чингиз Айтматов ва Тўлапберган Қайпберганов ҳамда бошқа бир қатор ижодкорларнинг адабий ҳамкорлиги, шахсий дўстлиги бугунги ижод аҳлига ҳам сабоқ, ҳам ибратдир. Гарчи, бу анъана яқин ўтмишга хос бўлса-да, бугунги авлодга бу тажрибанинг ибрат бўлгудек жиҳати бор. Шу мантиққа асосланиб, адабий алоқаларимизнинг истиқлол йилларидаги манзараларига яна бир бор назар ташлаш мақсадида ушбу мақолани ёзишга қарор қилдик. Мавзуга материал қилиб Ўзбекистон халқ шоири, Ҳамза номидаги Ўзбекистон, Бердақ номидаги Қорақалпоғистон давлат муқофотлари лауреате Миртемир ижодини танладик.

Ўз миллий адабиётидан ташқари бошқа адабиётларга ҳам хизмат қилиш ижодкор учун шараф. Бундай бахт камдан-кам ижодкорларга насиб этса керак. Катта шоир, моҳир таржимон Миртемир мана шундай мартаба, обрўга сазавор адиблардан бири эди. Айниқса, шоир козқ, кизғиз, қорақалпоқ, туркман халқлари китобхонлари учун ҳам сеvimли ижодкор. У тилга олинган халқлар адабиётига имконияти даражасида хизмат қилди. Ўз халқ китобхонларини таржима орқали, қардош адабиётларнинг нодир асарлари билан таништириш ишига салмоқли ҳисса қўшди. Қардошлар ҳаёти тўғрисида асарлар мажмуасини яратди. Муаллифнинг “Қирғиз дафтари”, “Қозқ дафтари”, “Қорақалпоқ дафтари”, “Туркман шеърлари” туркумлари қардош халқлар ҳаётига бағишланган гўзал шеърят гулдасталаридир. Булар Миртемирни халқлар дўстлиги қуйчиси дейишга тўла асос беради. Айниқса, шоирнинг қорақалпоқ халқи ва адабиётига қизиқиши ва ҳурмати бўлакча эди. Шу боисдан ҳам шоир ҳаётининг сўнгги кунларигача бу халққа, адабиётига ҳурматини унутмади. Имкон қадар шоирларининг янги асарлари билан танишиб боришга, она тилига ўғиришга астойдил ҳаракат қилди. Бу